

Ordføreren: Udvalget finder, at i en Sag af denne Natur maa selvfølgelig alle de Stadier gennemløbes, som kunne lede til et Resultat. Derfor foreslaar Udvalget, at det andet Thing indbydes til Medsættelse af et Fællesudvalg over Finansloven, og vi tillade os at foreslaa, at Fællesudvalget kommer til at bestaa af 18 Medlemmer, 9 valgte af hvert Thing.

Da Ingen begjærede Ordet, afstemtes Ordførers Forslag om Medsættelsen af et Fællesudvalg, bestaaende af 18 Medlemmer, og vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Det er en Selvfølge, at, forsaavidt Medlemsantallet betræffer, foreligger der kun en Tilfælgende af Landsthingets Opfattelse af Sagen. For at det endelige Resultat kan blive overensstemmende hermed, udfordres endnu det andet Things Bifald i saa Henseende. Den tagne Beslutning skal blive Folkethingets Formand kommunikeret, og jeg venter da i Løbet af Dagen at modtage Underretning om, hvorledes Folkethinget stiller sig hertil.

Man gik derefter over til næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Spalte 707—8).

Krigsministeren (Steinmann): Med Hensyn til dette Lovforslag, som her foreligger, saaledes som det er vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, ville de Herrer se, at det ikke alene i Realiteten, men ogsaa i Formen er væsentlig afvigende fra det af mig først indbragte Lovforslag, som kun lød paa en overordentlig Bevilling til Befæstninger, idet ikke alene dette mit Forslag er slaaet sammen under Et med et Forslag af Marineministeren om en Flaadestation ved Aggersøfjund, men ogsaa med en Bevilling til Marinens Materiel overhovedet, og uagtet jeg ganske vist maatte ønske — og jeg tænker Marineministeren ogsaa — at vi hver havde Sit for sig, saaledes at det tydelig fremgik, hvad hver af os er ansvarlig for, har jeg dog troet ikke at burde gjøre videre Vanskelighed ved denne Sag. Vi ere saaledes begge gaaede ind paa den Form, som Lovforslaget har faaet i Folkethinget, og jeg skal altsaa ikke herved bemærke videre.

Med Hensyn til Realiteten stiller Sagen sig derimod endel anderledes. Paa mit Lovforslag havde jeg, idet jeg overhovedet var gaaet ud fra kun at fremkomme med det, som jeg ansaa for

det mest Paatrængende med Hensyn til Landets Befæstningsvæsen, og som i Genhold til den ærede Finansministers Udtalelser ogsaa uden særlige Midler vilde kunne udredes, i første Række stillet Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden. Kjøbenhavn var jo allerede for lang Tid tilbage befæstet mod Søfiden paa en Maade, som svarede til de Tider, da Befæstningen blev opført, og det laa altsaa nær og var efter min Mening det eneste Rette nu at søge at gjøre disse Befæstninger tidsvarende, saameget mere som det forekommer mig klart, at der med stor Lethed, uventet og meget hurtigt, gennem et Angreb paa Kjøbenhavn fra Søfiden, kunde lægges et Tryk ikke alene paa Kjøbenhavn, som foruden meget Andet indeholder Alt, hvad der behøves til Sørens og Flaadens Mobilisering, men tillige derigennem paa selve Danmark og den Stilling, det under visse Forhold i Europa kunde komme til at indtage. Næst efter Kjøbenhavns Befæstning fra Søfiden tror jeg, at det Nødvendigste maa være at sikke vore væsentligste Havnesteder, for idetmindste en Tid — hvilket kan blive af overordentlig Betydning — at kunne holde Forbindelsen aaben mellem de forskellige Landsdele, og med dette Formaal for Die foreslog jeg 4 Forter anlagte ved Storebelt; ligeledes et noget stærkere Fort ved Lillebelt, fordi Marinen under ingen Omstændigheder vil kunne hindre Gjennemseilingen af en sjsendelig Flaade gennem Lillebelt, og jeg derfor mener, at det maatte have en stor Betydning der at have et Fort, tilsvarende til for en Stund paa enhver Maade at kunne forhindre sjsig Gjennemseiling, ligesom det jo ogsaa under visse Forhold vilde kunne komme til at blive en væsentlig Støtte for en Stilling, indtagen ved Lillebelt. Sluttelig har jeg foreslaaet en Sunn til Projekteringer, Prøver og Forsøg, som vel meget væsentlig angik Artilleriet; men dog ogsaa vilde have Betydning for overhovedet at kunne overstue forskellige andre Forhold og komme til Erkjendelse om, hvad der mulig med Tiden yderligere vilde være at udføre. Som de Herrer nu ville have seet af det Lovforslag, der foreligger som vedtaget af Folkethinget, har man fuldstændig udfundt Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden, idet man har villet stillet det Spørgsmaal aabent, om Kjøbenhavn overhovedet burde befæstes fra Søfiden. Men i Genhold til, hvad jeg før sagde, har jeg paa ingen Maade kunnet og kan ikke heller komme til anden Erkjendelse, end at dette er det svageste Punkt for Danmark og det, som først og fremmest bør sikkes. Jeg vil inidertid bemærke, at det dog under alle Omstændigheder forekommer mig mest paatrængende at sætte de Forter, vi alt have, i en saadan Stand, at de virkelig ere tidsvarende; det er jo vitterligt, at Artilleriet, siden de sidste af dem blev bleve anlagte og Trekroner omdannet, har gjort saa forbausende Fremskridt, at de ikke mere kunne opfylde de Formaal, for hvilke de ere blevne an-